

Trapas kavárenského povaleče - Broumovsko

Napsal uživatel Pavel Frydrych
Středa, 11 Březen 2020 04:58

Minimálně deset let pracuju na tom, abych se stal kavárenským povalečem. Myslím si, že pro to mám talent a docela mě to baví. Moje mapa kaváren je rozprostřena po celém území České republiky s chapadly expandujícími do zahraničí. Namátkou z posledních cest kavárna De Garre v Bruggách, Chez Felix v Bruselu, Café Centrale na Viale Magnolie v Arcu nebo třeba Ambrozja v polské Olešnici. Tím vlastně chci jen říct, že se nemusí nutně jednat o pražskou kavárnu...

{jathumbnail off}

Můj kavárenský vývoj má na svědomí hlavně Martina. Jednou řekla, že před tím, než jsme se potkali, jsem byl vlastně primitiv. "Dokonce nepil ani kafe!" Martina mě naučila pít kapučíno a ten zbytek, veškerá přidaná hodnota kavárenského povalečství, je už následkem mé vlastní píle a soukromého studia. A dostal jsem se tak daleko, že v tuto chvíli pracuju na osnovách, podle kterých by se "Kavárenské povalečství" mohlo vyučovat na vysokých školách.

Jenomže nic není jenom zalité sluncem a provoněné nezaměnitelným aroma kaváren. Někdy totiž není kavárna po ruce. Potom je nutné improvizovat... Jako třeba, když jsme s Martinou a Samíkem přijeli do prodejny IKEA. Kromě nábytku, talířů a dalšího asi milionu zboží mají i "bezedné kafe" – člověk prostě zaplatí za první a pak si už chodí k automatu s hrníčkem a doplňuje si podle vlastní potřeby.

"Tak počkejte v dětském koutku," řekla Martina, "já zaběhnu dolů. Potřebuju jenom lampičku do

Trapas kavárenského povaleče - Broumovsko

Napsal uživatel Pavel Frydrych
Středa, 11 Březen 2020 04:58

práce a vybrat závěsy. Za chvíli jsem tady." A nakonec mě nezapomněla upozornit na bezedný nápoj. Asi si dokážete představit, jak vypadá chvílka v podání ženy v IKEA. Po dvou hodinách, kdy si Samík hrál v dětském koutku a já si střídavě prohlížel další hrající si děti a jejich matky (byl jsem jediným osamoceným tátou široko daleko), jsem se rozhodl pro kafičko. Samozřejmě, že Samuel chtěl jít se mnou. Za pár minut byl Samík zpátky u hraček a já si položil na stůj kafičko. Než jsem se stihl napít, přiběhl, že potřebuje čúrat. Dětský koutek není zrovna blízko záchodů... ale stihli jsme to. Po návratu na místo mi musel ukázat na čem zrovna pracuje. Pak jsem si konečně sedl ke kafičku – a přišla Martina. A hned se sápla po šálku s kávou s větou: "Jé, máš bezedný kafičko, skočíš mi pro jedno." "Nemám ho vypítý, tak si zajdi sama." Na to odpověděla větou, kterou bych tesal do kamene: "Tak já po tobě dopiju tenhle zbytek a skočíš mi pro nový, jo!" A na jeden zátah vypila vše, co v hrníčku bylo.

"Toho kafe se před tebou nikdo nedotkl," řekl jsem jí.

"Ale vždyť tam byl tak maximálně jeden lok. Tak si pak cucneš ode mě," odpověděla mi.

Rezignovaně jsem se zvedl a šel jí pro presso. Když jsem jí ho pak postavil doslova pod nos, podívala se, kolik nápoje je v hrníčku a řekla, že teď to už chápe.

"Ne každé pije kafe z půllitru," odpověděl jsem jí.

A pak mi to došlo. Já, samozvaný guru kavárenských povalečů, jsem se dostal do takhle trapný situace. Něco, jako když dcera učitelky češtiny dělá hrubky ve vyjmenovaných slovech, nebo když syn matematika nezvládne trojčlenku! Trapas kavárenského povaleče... posmutněl jsem, ale nezoufám. Ode dneška se rána u nás doma změní. Už žádný turek do půllitru, ale pěkně presíčko s mlíčkem. Ono to půjde – a navíc, mám na kom zkoušet učební osnovy! Kavárenské povalečství překonalo první krizi. A žije dál!

PS. Po cestě domů, někde v okolí Chlumce nad Cidlinou, si Martina vzpomněla, že si zapomněla koupit tu lampičku do práce...

.pagenavbar{z-index: 0;}

Trapas kavárenského povaleče - Broumovsko

Napsal uživatel Pavel Frydrych
Středa, 11 Březen 2020 04:58

[página v článku](#) index: 0;}

[zpět na článek](#)